

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4113/2019
19.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“, ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2304/17 од 13.03.2019. године, на седници одржаној 19.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2304/17 од 13.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2304/17 од 13.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2145/14 од 20.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконит Анекс 4 уговора о раду број ... од 10.11.1997. године, број ... од 18.09.2014. године, закључен између тужиоца и туженог. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тужилац тражио да се поништи као незаконита понуда за закључење Анекса уговора о раду број ... од 18.09.2014. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован предлог за одређивање привремене мере којим је тужилац тражио да се обустави од примене измена тачке 3. Уговора о раду број ... од 10.11.1997. године, уведена Анексом 4 број ... од 18.09.2014. године, до правноснажног окончања спора. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да суд обавезе туженог да му накнади трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2304/17 од 13.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно

и непотпуно утврђеног чињеничног стања и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца да се поништи Анекс уговора о раду као незаконит, тако што је захтев одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда. Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о спору ради поништаја анекса уговора о раду, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а да уз ревизију нису достављене судске одлуке које указују на другачију примену права, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.11.2014. године, ради поништаја анекса уговора о раду.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена) јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић